

1. PREOTEASA FATALA

Al. CISTELECAN

Articolul se referă la cazul primei poete române, Maria Suciu-Bosco, și abordează raportul dintre frumusețea feminină și creația literară într-o călătorie prin biografia și bibliografia critică a poetei. Partea finală vizează analiza poemelor sale, subliniind lirismul durerii și senzualitatea stridentă, dar suprimate. Eseul aduce în lumină meritele de pionierat ale poetei.

2. GEORGE BACOVIA SI AVATARURILE DAMNARII

Iulian BOLDEA

Structurat pe antinomii care relevă contraste interioare, poezia lui George Bacovia dezvăluie o întreaga gamă de metode și tehnici poetice caracteristice simbolismului. Dar simbolismul trece, prin stil și sensibilitate, prin austeritate a peisajului și se transformă în Expresionism, dezvăluind valențele artistice aparținând unuia dintre poeți români cei mai autentici. Dintr-o "eroare" plasată într-o "lume greșită", individul are o premoniție a căderii și își conștientizează clar condamnarea, înstrăinarea de sine și lume. Înstrăinarea, răul, nevroza, reificarea – sunt mărci tematice obsedante în această poezie, cu un fundal trist, pictat în culorile melancoliei și disperării.

3. DIALECTICA POEZIEI

Dorin STEFANESCU

Abordarea interpretativă are o dimensiune dublă, cuprinzând atât cele *11 Elegii* de Nichita Stănescu cât și discursul critic al lui Ion Pop. Se edifică drept o a treia perspectivă încercând să înțeleagă atât poezia cât și critica acesteia printr-o perspectivă conform căreia elegiile stănesciene oferă anumite ipostaze subiectului creator, prin explorarea scenariilor poetice până la un punct culminant care deschide orizontul unei posibile revelații.

4. DISCURSUL ESEISTIC. GENERAREA PROCESULUI IZOTOPIC

Luminita CHIOREAN

Centrată pe generațiile de procese izotopice din cadrul discursului eseistic, prezenta abordare e structurată pe unități de lectură diferențiate prin pauze alotopice sau izotopice, fenomene orientate spre o receptare critică bazată pe structurarea conceptuală a condiției izotopice în actul lecturii. Evidențind condițiile structurante ale izotopiei, am pledat pentru definirea poliizotopiei ca formă de lectură plurală. Unitățile textului pot genera izotopii angajate în sensuri de lectură complete urmate de relectura produsă de alotropii. Discursului eseistic stănescian este produs pe baza polisemiei retorice, o situație ce confirmă definiția limbajului (meta)poetic caracterizat prin tendința polisemică spre o infinitate de sensuri și o ambiguizare a sensului poetic. Pe lângă procedee ca devierea și comprimarea sensului, ne-am concentrat asupra mecanismelor specifice metalimbajului poetic (în manifestarea lor din discursul eseistic), precum: stranietatea (Svlovski), ambiguitatea (Empson), intertextualitatea (Kristeva, Barthes, Zumthor, Riffaterre, Culler), deconstrucția. De plidă, în cazul J. Culler intertextualitatea operează ca teorie a producerii de sens, ca interferență de coduri, principii abordate în cercetarea noastră asupra eseurilor stănesciene.

5. DIN TERMINOLOGIA CROMATICA: ROZ

Silvia PITIRICIU

Articolul are de-a face cu profilul lingvistic al termenului cromatic „roz”, important pentru înțelegerea semnificațiilor culorii și a modului în care acestea au fost convenite în timp. Mulți termeni compuși au fost creați având termenul „roz” drept rădăcină, al doilea element al compușilor indicând un obiect, o plantă sau o nuanță cromatică. Familia lexicală include atât derivate formate din cuvinte autohtone cât și neologisme franceze. Simbolismul termenului este conectat la cultul trandafirului.

6. RELATII PARADIGMATICE SI STRATEGII COGNITIVE ÎN DISCURSUL ȘTIINTIFIC

Doina BUTIURCA

Studiul nostru vizează sinonimia ca relație paradigmatică cu implicații asupra unicității sensului ca și asupra discursului științific. Sursele sinonimiei terminologice, tipologia, sunt aspecte care pot fi percepute din două perspective: descriptive, statice, prezentând tipurile de echivalențe și respectiv funcționale, prezentând dinamica relațiilor sinonimice, o perspectivă ce implică stabilirea factorilor specifici, a limitelor etc.

7. COMPUSE FAMILIARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ ACTUALĂ

Dragos Vlad TOPALA

Substantivele compuse aparținând registrului familiar în Româna actuală sunt reprezentate de combinații șocante de cuvinte care reflectă aspecte diferite ale realității într-o manieră exagerată. Cel de-al doilea termen al compusului are o valoare expresivă. Termeni denumesc metaforic activități din câmpul economic, socio-politic, legal sau comercial. Presa joacă un rol important în răspândirea acestor termeni dintre care mulți și-au găsit deja locul în limba de zi cu zi.

8. MIMESISUL SI EDUCATIA PRIN SI PENTRU LITERATURA

Eva Monica SZEKELY

Având ca punct de plecare tradiții filosofice comparative moderne și postmoderne, articolul de față va explora aspecte privitoare la mimesisul educațional ca relație între mimesisul personal și mimesisul significant, între manuale și imagini în literalitatea vizuală în raport cu teoria și practica. Se urmăresc perspectivele angrenate în domeniul educației, artelor vizuale și literaturii, vizând aspecte legate de interconexiuni generate de intertextualitatea aplicată filosofiei deconstructive a lui Jacques Derrida, între literalitatea vizuală și identitatea culturală.

9. ADJECTIVUL ÎN PRESA CONTEMPORANA ROMÂNEASCA

Valerica SPORIS

În „spectrul” stilistic al oricărei limbi, stilul jurnalistic reprezintă locul de intersecție a mai multor variante stilistice. Devenit heterogen prin abordarea de subiecte diferite din sfera socială, economică, politică, științifică sau artistică, stilul jurnalistic își asumă rolul unei „legături” stilistice. Vasta sa arie de subiecte ia forme de manifestare de o mare varietate. Prin prisma informațiilor mereu actuale, a deschiderii către asimilarea de noțiuni noi, prin interesul

către inovația lingvistică, stilul jurnalistic se evidențiază prin mobilitate și accesibilitate. Exprimată în diferitele forme, fie în mod obiectiv, fie subiectiv, realitatea capătă culori și forme prin prezența adjectivelor, modurile de exprimare fiind multiple și variate. Această mare varietate de uzanțe se datorează capacității adjectivelor de a exprima caracteristici, trăsături, particularități ale obiectelor reale sau imaginare. Printre caracteristicile adjectivelor care se întâlnesc în stilul jurnalistic sunt reprezentative următoarele: folosirea neologismelor, a limbajului vulgar sau argoului, a stereotipurilor lingvistice, a superlativelor, prepoziționarea adjectivelor (ca teme) etc., toate strâns legate de limbajul presei limbii române actuale.

.....

10. ORATORIE, ARGUMENTARE SI COMUNICARE ÎN ROMA ANTICA

Eugeniu NISTOR

Articolul se concentrează asupra dezvoltării oratoriei, argumentării și comunicării în Roma Antică, trasând profilele figurilor majore asociate în mod curent cu acestea. Autorul eseului susține că începuturile oratoriei ar putea fi datate în secolul al II-lea B.C. când s-au afirmat mai mulți oratori importanți, precum Scipio Africanul, Servius Sulpicius Galba, frații Tiberius, Caius Gracchus și Cato cel Bătrân. Cu toate acestea, „epoca de glorie” a artei oratoriei romane, cum o numește autorul articolului, este perioada marilor clasici romani Cicero, Caesar, Brutus și Quintilian când republica romană se extinde din punct de vedere politic, militar și cultural asupra întregii zone mediteraneene; așadar, articolul de față se ocupă de cele mai relevante caracteristici ale discursului fiecăreia dintre personalitățile amintite.

11. VALENTE EXPRESIVE ALE GERUNZIULUI ROMÂNESC

Alina-Paula NEMTUT

Ca formă verbală nefinită, gerunziul românesc generează o mare varietate de valori stilistice exprimând acțiuni în curs de desfășurare, dinamizând astfel lucruri, obiecte, persoane. Articolul de față dorește să prezinte câteva dintre valorile expresive ale gerunziului, așa cum se reflectă acestea în poezia și proza românească.

12. DOUA JURNALE DIN EXIL ÎN LECTURI CONTEMPORANE

Dumitru-Mircea BUDA

Articolul descrie câteva dintre lecturile contemporane a două jurnale literare scrise și publicate în exil de către scriitorii români Monica Lovinescu și Virgil Ierunca, punând accent asupra celor mai interesante aspecte ale acestor texte și a valorii lor literare. Autorul subliniază o serie de caracteristici care particularizează aceste scrieri, susținând, printre altele, că există un clar proces de îmbinare a elementelor autobiografice și faptelor de istorie cu ficțiunea, de vreme ce subiectivismul scriitorilor este resimțit adesea în scrierile lor.

13. VIZUALUL SI MARCILE SEMANTICE AFERENTE ACESTUIA ÎN OPERA LUI ION CREANGA

Maria-Laura RUS

Ion Creangă nu este un scriitor descriptiv, dar putem descoperi o serie de elemente vizuale în cadrul scrierilor sale, elemente care scot la iveală mărci semantice precum [+meditația], [+nostalgia], [-lamentația] sau [+detaliul]. Descriptivul vizual este marcat prin enumerare, care trimite deseori la [+comfort]. Împreună cu auditoriul, descriptivul oferă portretelor lui

Creangă caracteristici remarcabile. De asemenea, notăm lipsa elementului cromatic din opera sa (și anume lipsa unor sensuri semnificative ale culorilor).

.....

14. TRADUCERE SI INTERTEXTUALITATE

Liliana ALIC

Traducerea presupune găsirea echivalentului unei idei într-o altă limbă. Această sarcină nu este una ușoară, de vreme ce traducerea implică, pe lângă utilizarea competență a două limbi, și cunoștințe extinse cu privire la aspectele sociale, culturale și istorice ale textului care este supus traducerii. Traducătorul este considerat expert în comunicare multilingvistică, iar în această calitate el trebuie să recurgă la competențele sale interculturale. Adesea se citează fragmente din alte texte, se fac aluzii sau se menționează nume într-un text, toate acestea nu fără un anumit scop. Este ceea ce traducătorii numesc intertextualitate, o rețea de relații explicite sau implicite dintre texte.

15. AZOUZ BEGAG: REVIVRE SA VIE EN LA RÉÉCRIVANT

Eugenia ENACHE

Cele două romane ale lui Azouz Begag refac povestea unui scriitor de origini nord-africane și reprezintă punctul de pornire în exprimarea unei personalități în căutarea identității sale literare și sociale. Călătoria autobiografică propusă de Azouz Begag înseamnă pentru el revenirea la istoria socială a grupului de care aparține, la mentalitățile și obiceiurile sale, reconstituindu-și evoluția individuală de la nașterea sa sub semnul a două culturi. Pentru el, scrisul este instrumentul prin care își recuperează identitatea și adevărul interior.

16. HÉDI BOURAOUI ȘI MULTICULTURALISMUL. O ABORDARE ISTORICĂ DIVERSITĂȚII CULTURALE ÎN MAGHREB

Abderrahman BEGGAR

Studiul are la bază două concepte cheie ale operei lui Bouraoui: a) definirea transculturii, înțeleasă drept faza incipientă în evoluția multiculturalismului și b) necesitatea sărbătoririi originii diversității culturale. Prima parte a articolului este dedicată transculturii înțeleasă din perspectiva critică a multiculturalismului și este o invitație la o mai bună înțelegere a diversității culturale. Această abordare conduce la deconstrucția mitului Canadian fundamental care susține ideea că multiculturalismul s-a născut în Canada. În acest sens urmărim cum societățile din Maghreb au gestionat diversitatea din punct de vedere istoric și cum modelul statal centralist colonial au tins spre omogenizare pentru un control mai eficient. Studiul nostru depășește granițele corpusului constituit de opera lui Bouraoui, trecând până la explorarea realităților socio-istorice ce susțin diversitatea culturală în regiune.

17. GESTUL SCRIPTURAL LA HENRY BAUCHAU: INTRE MATERIA INTERIORITATII SI MATERIALITATEA CUVINTELOR

Corina BOZEDEAN

Experiența literară a lui Henry Bauchau este mai degrabă una ontologică decât estetică. Concepută drept o încercare de descoperire a interiorului psihologic, actul de creație reprezintă pentru scriitorul belgian o modalitate de accesare la amalgamul format din individ și lume. Gestul scriptural se deschide prin forarea în adâncurile stratelor sedimentare ale memoriei care cuprind imagini și pulsuri provenite din trecutul individual și colectiv. Împinse

la suprafață acestea trebuie purificate și selectate înainte de a fi transpuse în text. Problema cu care ne confruntăm rezută din relația dintre interiorul care se impune prin propria-i energie atât în ceea ce privește forma cât și sensul, și materializarea cuvintelor care se impun la rândul-le prin rezistență. Dacă, pe de-o parte, proiecția abundentă de interioritate riscă să deregleze relația logică dintre semnificant și semnificat, obscurul patosului care generează materia verbală riscă, de asemenea, să altereze autenticitatea vorbelor. Echilibrul între libertatea erupției verbale și formele sale stabile este ceea ce Henry Bauchau caută în scrierile sale.

18. ASUPRA PREPOZIȚIILOR LIMBII ENGLEZE

Tatiana IATCU

Articolul prezintă, într-o scurtă ordine cronologică, evoluția prepozițiilor limbii engleze între alte părți de vorbire, precum și importanța acestora în formarea, dezvoltarea și semantica verbelor compuse engleze.

19. STUDII AMERICANE LA UNIVERSITATEA 'PETRU MAIOR'

Smaranda STEFANOVICI

Articolul evaluează dezvoltarea Studiilor Americane de la Revoluția din România din Decembrie 1989 și impactul Studiilor Americane asupra societății civile, culturale și asupra democrației, cu precădere în domeniul universitar. Aportul Studiilor Americane în România și în universitatea noastră scoate la iveală câteva dintre valorile educației universitare americane pe care le-am experimentat în calitate de bursier al Universității din New York în 2009. Ne unește sau ne desparte un ocean? Experiența trăită m-a convins de faptul că predarea Studiilor Americane, esențială într-o lume a globalizării, trebuie să includă promovarea valorilor învățământului universitar american precum și a tradiției învățământului universitar românesc.

20. PIERDERI LEXICALE ÎN OGLINZI METAFORICE

Paulette DELLIOS

Articolul explorează argumente filologice asupra statutului cuvintelor desuete din limba engleză, cu precădere în secolul al XVIII-lea și al XIX-lea. Nu subiectul acestor scrieri interesează acum ci mai degrabă stilul limbii în care au fost concepute. Era un stil în care spectrul repertoriului retoric se reflecta în oglinzi metaforice.

21. FILM ȘI IDENTITATE – REPREZENTĂRI IDEOLOGICE ÎN 'ILLUSTRATIONS' DE LARS VON TRIER

Ramona HOSU

Trilogia lui Lars von Trier: *America: Țara Oportunităților*, constă de fapt în două filme, *Dogville* și *Manderlay* și propune o interesantă reprezentare a identității în relație cu 'individualismul', 'comunitarianismul' și puterea. Cele două tipuri de discurs cultural (și) filmic propun două istorii(siri) despre începuturile secolului al XX-lea în America, într-o manieră unică și provocatoare, anume o piesă de teatru pusă în scenă apoi pe ecran, dar totuși nu în stilul dramelor TV, ci mai degrabă în stilul Dogme 95, stil în care sensul și imaginea erau conturate prin intermediul narațiunii, temelor, simbolurilor și act pur, mai puțin prin tehnici de film „de consum”. Deși descoperim o evidentă contextuaizare în cele două filme, anume două locuri în USA de la începutul secolului al XX-lea, totuși referințele nu aparțin americanului/americanilor, ci sunt mai universale și mai generale. Mai mult, filmul înlătură limitele spațiale și temporale, etalând o imagine de criză a individului/comunității/națiunii

validă și în contextul politic actual, generând o imagine universală a individului care încearcă să se integreze în comunitate/națiune în timp ce își de/re-construiește identitatea în consecință.

22. CONFIGURAȚIA SEMANTICĂ A CONCEPTULUI SPAȚIAL “DUPĂ” ÎN ENGLEZĂ

Ignasi NAVARRO I FERRANDO and Birgit GÖSSER

Lucrarea analizează structura semantică a prepoziției engleze „după”, pe modelul semantic structurat pe trei dimensiuni de sens a relației spațiale, anume topologia, forța-dinamica și funcția. Studiul are la bază analiza a 1000 de exemple provenite din BNC. Exemplele au fost operate manual, iar sensurile au fost deduse prin luarea în considerare a diferiților parametri contextuali. Structura semantică rezultată se constituie dintr-un set de sensuri de adâncime precum și dintr-un set de sensuri extinse.

23. PSIHLOGIE TRANSPERSONALĂ ÎN STUDII LITERARE

Iustin SFÂRIAC

Articolul examinează impasul la care a ajuns teoria literară la sfârșitul secolului al XX-lea și începutul secolului al XXI-lea. O soluție sugerată anterior, ce a folosit Analiza Existențială a lui Viktor Frankl, este completată prin includerea Psihologiei Transpersonale. Contribuția lui Ken Wilber în domeniul Psihologiei Transpersonale este subliniată datorită puterii sale de unificare și răspândirii. Acesta se consideră a fi cel mai bun punct de pornire pentru o teorie literară integrală.

24. POSIBILITĂȚI DE TRADUCERE A LUI „SHOULD” ÎN MEDII DE TRADUCERE

Attila IMRE

Gouadec, printre altele, a prefigurat sfârșitul lui PRAT comparativ cu CAT. Această nouă eră a traducerii ne oferă posibilitatea investigării unei largi baze de date dintr-o memorie de traducere și o bază pentru medii de traducere, precum Trados sau MemoQ. Așadar, vom încerca să intuim traduceri ale termenilor din engleză „should” și „ought to” în limbi ce nu aparțin familiei Indo-Europene, precum Româna.

25. IN AMERICA, SCRIITORUL E MAI PUȚIN DECÂT UN CLOWN ȘI MULT DECÂT O TÂRFĂ

Dan H. POPESCU & Liliana TRUTA

Eseul dorește să descopere structura reprezentărilor iconice ale Americii, așa cum se desprind acestea din operele lui John Steinbeck, precum și modul în care ele au fost percepute în România și în mediul politic din perioada Războiului Rece prin ochii presei culturale românești și maghiare. Lucrarea se ocupă de traducerea operei lui Steinbeck în cele două limbi, cuprinzând și opiniile și confesiunile autorului, în special cele referitoare la concetățenii lui americani, cât și de comentariile critice cu privire la realitatea multifacțată tratată de autor.

26. MULTILINGUISMUL ÎN CADRUL UNIUNII EUROPENE

Nicoleta MEDREA

Multilingvismul se referă atât la situația în care mai multe limbi sunt vorbite într-o anumită zonă geografică cât și la capacitatea unei persoane de a stăpâni mai multe limbi. Nu se pot pune la îndoială beneficiile cunoașterii mai multor limbi. Limbile deschid porțile toleranței interculturale, facilitează munca, studiul și călătoriile, permițând comunicarea interculturală. Articolul dorește să prezinte atitudinea europenilor cu privire la învățarea limbilor străine, luând în discuție în special cazul României și atitudinea acesteia referitoare la diversitatea lingvistică între celelalte state membre a Uniunii Europene.

27. DESPRE TRADUCEREA ÎN SPATIUL ROMÂNESC DIN SECOLUL AL XX-LEA

Bianca Oana HAN

Articolul de față dorește să aducă într-un binemeritat prim-plan numele a doar câțiva dintre cei care sunt denumiți „slugi la doi stăpâni”, după cum li se mai spune traducătorilor. Cei prezentați în eseu sunt doar unii dintre cei care se aventurează în a transfera cuvântul și sensul din limbi străine în limba română.

28. NUMERE ÎN IDIOMURI ENGLEZE

ZOLTÁN Ildikó Gy.

Idiomurile sunt fascinante prin prisma a ceea ce ne spun despre modul de gândire și perspectiva asupra vieții a oamenilor care vorbesc limba în care ele au fost produse. Articolul de față nu își propune să ofere o listă exhaustivă a idiomurilor engleze care conțin numere, ci să prezinte originile probabile sau posibile ale unui număr restrâns de astfel de „specimene” interesante și intrigante.

29. INFLUENȚA CULTURII ASUPRA STRUCTURII ORGANIZATORICE ÎN ROMÂNIA

Lia Codrina CONTIU

Cultura există la multiple niveluri, de la cultura societății sau cea națională, la cultura corporatist individualistă sau cea organizațională. În cadrul unei organizații, cultura are aceeași funcție cu cea a personalității individului - o temă ascunsă dar în același timp unificatoare care conferă sens, direcție și mobilizare. Importanța studiului culturii organizaționale este determinată de valențele sale practice, variabilă utilizată în maximizarea performanțelor într-o organizație. Articolul de față urmărește să analizeze conexiunile și influențele care pot apărea între cultura națională și structurile organizatorice.

30. VALURILE ȘI SINELE

Cristina NICOLAE

Romanul asupra căruia se concentrază articolul nostru demonstrează încă o dată măiestria cu care Virginia Woolf mănuieste experimentarea tehnică, abilitatea cu care se joacă cu granițele sinelui, pentru a reprezenta lumile vizibile și invizibile din mintea observatorilor, cititorul urmărind monologul interior a celor șase personaje, permanentul zburcuc al conștiințelor lor acoperind diferite perioade de viață.

31. PREDAREA LOCALIZĂRII ÎN ROMÂNIA

LAKO Cristian

Deși un mare procent din numărul companiilor românești exportă produse și servicii către UE și alte țări din lume, când se pune problema localizării lor într-o piață specifică, companiilor le lipsesc cunoștințele și deprinderile necesare pentru a atinge acest deziderat. Și companiile străine sunt deficitare în ceea ce privește competențele de localizare când trebuie să localizeze produse pentru piața românească, de unde și necesitatea educării studenților în lingvistică aplicată și marketing în direcția dezvoltării competențelor lingvistice și culturale referitoare la produse și servicii.